

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ศิลปะ เรื่อง เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนองของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ระหว่างการเรียนจากบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการเรียนแบบปกติ

ชื่อผู้เขียน นายนที บุญคุ้ม

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนองของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๕ ระหว่างการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการเรียนแบบ
ปกติ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
๕ โรงเรียนชุมชนวัดบัวแก้วเกษร(วรพงศ์อนุกุล) จำนวน ๒ ห้อง สุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม
อย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๑ จำนวน ๓๐ คน เป็น
กลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้วิธีสอนในคู่มือครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๒
จำนวน ๓๐ คน เป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้วิธีสอนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (๑) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เรื่องเครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง (๒) แผนการ
จัดการเรียนรู้ กลุ่มควบคุม ๑๒ แผน (๓)บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องเครื่องดนตรี
บรรเลงจังหวะและบรรเลงทำนองและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และค่า t-test

ดำเนินการทดลองโดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน และครูประเมินความรู้พื้นฐานก่อนเรียนของทั้งสองกลุ่ม จากนั้นให้
กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้วิธีสอนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และกลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้
วิธีสอนในคู่มือครู โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เมื่อกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
เรียนจนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและครูประเมินผลหลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม

ผลการทดลองพบว่า

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
ก่อนการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .๐๕

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
ในกลุ่มทดลอง หลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมี

คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ใน กลุ่มควบคุมหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนในคู่มือครู มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนในคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ หลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนในคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕